

Linh mục trẻ ngày nay

Hoàng Châu SB60

Lời người viết: *Bài viết không có ý phê bình, chỉ trích hay lên án ai, “Anh em đừng xét đoán, thì anh em sẽ không bị TC xét đoán, anh em đừng lên án, thì sẽ không bị TC lên án” (Lc. 7:37); nhưng nhìn chung, có một thực trạng mà nhiều người cảm nhận được. Vì thế xin viết lên để mọi người cùng cầu nguyện cho hàng giáo sĩ, đặc biệt cho các linh mục trẻ ngày nay. Xin thứ lỗi, nếu có gì sai trái hoặc chút gì đó hơi thẳng thắn và làm cho các ngài phật lòng - như cha ông ta thường nói: “Sự thật mất lòng”. Xin đa tạ.)*

Ngày nay nhiều người (không phải tất cả) hay ta thán về các cha xứ của mình, nhất là các cha trẻ. Sự thật ở thời nào cũng vậy. Các cha cũng là người với bản tính nhân loại, mông dòn như

những con người hỷ, nộ, ái, ố... khác. Lịch sử Giáo hội đã minh chứng điều này rất rõ. Nhưng thiết tưởng, các linh mục, xin trước hết, hãy là một ‘Đức Kytô khác’, một ‘Alter Christus’ đích thực.

Nền giáo dục

Mỗi giai đoạn đều có một nền giáo dục riêng. Điều này có nghĩa hoàn cảnh xã hội ảnh hưởng và chi phối nền giáo dục của mỗi thời đại. Trước 75 hệ thống giáo dục khác với hệ thống giáo dục sau 75; ngay cả hệ thống thập niên 80 khác với thập niên 90 và 30 sau thiên niên kỷ 2000. Ngày nay với thời kỳ công nghệ thông tin máy tính 4.0 này thì hoàn toàn khác với thời xa xưa cách đây hơn 30 năm về trước. Hiện đại hơn, tiến bộ hơn nhiều. Đội ngũ giáo sư có trình độ tiến sĩ nhiều hơn. Phương pháp giảng dạy và học tập được cải thiện và tiến bộ theo sự phát triển chung của thế giới. Tuy nhiên đáng tiếc thay thế hệ sinh viên tốt nghiệp từ những Đại học đời nói chung và từ các Đại chủng viện nói riêng không thấy có gì nổi bật... Tất nhiên có những cá nhân rất xuất sắc, nhưng con số này rất ít. Thậm chí có người không có kiến thức phổ thông căn bản, chưa nắm hết tam đoạn luận trong phân lý luận, phát biểu và viết bài không mạch lạc, chỉ sao chép những gì

có sẵn trong phần mềm... Không có óc sáng tạo và ý tưởng cá nhân, chỉ theo sách vở và những bài do người khác đã soạn sẵn. Khi tham dự thánh lễ, nghe chia sẻ Phúc Âm, Linh mục chủ tế phân tích Kinh Thánh như trong một lớp học Kinh Thánh hoặc thường bay lượn trên không đủ thú chuyện trên trời dưới đất không biết khi nào xuống bãi đáp. Có lần nghe một cha dùng từ ‘cực kỳ’ ở cực cấp (superlative-superlatif) đến 20 lần trong bài giảng để rồi khi đi ăn sáng sau thánh lễ, chúng tôi bắt chước nói ‘cực kỳ ngon, cực kỳ nhanh, cực kỳ sạch, cực kỳ đông’ v.v. Bài giảng hôm đó chỉ có từ ‘cực kỳ’ ở lại trong đầu óc chúng tôi... Có những bài giảng nói về các thánh giáo phụ, lý thuyết, khô khan làm cho giáo dân ngồi ở dưới, mặc dù không hiểu cứ gật đầu liên hồi cho đến khi nghe mọi người rục rịch đứng dậy đọc kinh Tin Kính mới thức tỉnh và nhóm dậy... Ngày xưa Đức Ky tô giảng, không có micro, không có bục, thế mà đám đông cả ngàn người đều chú ý lắng nghe. Có khi, buổi sáng đi lễ nhà thờ này, buổi chiều có việc đi lễ tại nhà thờ khác lại nghe chính bài chia sẻ như khi sáng đã được nghe! Mặc dù Thiên Chúa chọn, mỗi người một cách theo Thánh ý, mỗi người mỗi vẻ riêng, kẻ có tài hùng biện, người đạo đức, kẻ giỏi xây dựng, người biết hòa giải, sinh hoạt..., nhưng

tự trung đều quy về một trọng trách là loan báo Tin Mừng và phục vụ cộng đồng dân Chúa. Có lúc bài chia sẻ, bài giảng dài dòng vì đề cập đến nhiều vấn đề trong Phúc Âm kéo dài lên đến 15 phút và hơn nữa. Thiết nghĩ, nên chọn một chủ đề hoặc hai để giáo dân dễ nắm bắt luôn giữ lại trong lòng và thực hành trong tuần. Các thầy đại chủng viện (ĐCV), phần lớn đã tốt nghiệp đại học hoặc ít ra cao đẳng, là những sinh viên có trình độ học vấn; thế nhưng sau khi học thêm về triết học và thần học, đáng lý ra phải thấu triệt những nguyên lý căn bản, kiến thức chuyên môn... thay vì trình bày cách hời hợt hoặc nhiều khi lầm lẫn tai hại. Thời buổi ngày nay khác với ngày xưa, dưới hàng ghế giáo dân cũng có những bậc cử nhân, tiến sĩ, trình độ hơn hẳn nên cần phải thận trọng trong lời nói khi chia sẻ hay phát biểu. Nhiều thầy trước khi nhận chức linh mục luôn khiêm tốn học hỏi về sau tỏ ra cha chú, không coi ai ra gì kể cả những bậc trưởng bối đáng cha ông mình. “Ông là cha hay tôi là cha?” tôi đã nghe một anh bạn già kể câu này phát ra từ miệng của một linh mục trẻ nói với một cụ ông 76 tuổi. Thật ngao ngán! Có vị trích dẫn những ngạn ngữ bằng tiếng Latin, Anh hoặc Pháp, nhưng cách phát âm không đúng như Laetitia Amoris (phát âm ra lê-ti-ti-a a-mô-rit

không xịt gió), Aristote (a-rit- xờ- tot), v.v.

Một vài vị lại đồng tính... Có thể ban Giám đốc không phát hiện được khi các vị này đang trong thời kỳ thụ huấn đến khi ra xứ rồi mới tỏ lộ!

Việc mục vụ

Khi được sai đi, Chúa Giêsu đã nói, “Anh em đừng mang gì đi đường, đừng mang gậy, bao bì, lương thực, tiền bạc cũng đừng có hai áo. Khi anh em vào bất cứ nhà nào, thì ở lại đó và cũng từ đó mà ra đi” (Mt 9, 3-4). Hay khi sai nhóm 72, Ngài nói, “Đừng mang theo túi tiền, bao bì, giày dép. Cũng đừng chào hỏi ai dọc đường. Vào bất cứ nhà nào, trước tiên hãy nói, ‘Bình an cho nhà này’. Nếu ở đó, đáng hưởng bình an, thì bình an của anh em sẽ ở lại với người ấy; bằng không thì bình an đó sẽ trở lại với anh em.” (Lc 10, 4-6) Mới chịu chức, được sai đi làm cha phó, ra mắt và tỏ ra rất khiêm tốn; nhưng sau một thời gian, với quan điểm ‘ông làm cha, tôi cũng làm cha’ dần dần chiếm ưu thế của cha chánh xứ, nói xấu, đôi khi còn đối lập ra mặt, tạo phe nhóm ủng hộ mình. Đúng là ‘Lupus lupior, sacerdos lupissimus’, nhất là về sau lên làm quản xứ. Là người chặn dất đoàn chiên, có vị không biết giáo dân của mình. Về xứ, Linh mục nên đi thăm các gia đình, nhất là những người

cần được quan tâm, những con chiên lạc, những người nghèo hèn. Gương của Thầy Chí Thánh mà họ học rất kỹ khi ngồi trên ghế ĐCV thì giờ đây không thấy họ thực hiện, chỉ thấy họ có mặt trong các bữa tiệc nhà quyền quý và giàu sang để được giúp đỡ hỗ trợ cho công việc lưu danh của chính họ chứ không phải để làm sáng Danh Chúa

ĐCV đâu có dạy những môn về kinh doanh, kiếm tiền hay xây dựng, thế mà đa số các Linh mục trẻ ngày nay ra sức thực thi để mưu cầu lợi ích cho cá nhân. Giáo dân hay phàn nàn hễ khi nào cha xứ mới đến lại phải đóng góp để tu sửa cái này, cái nọ. Mỗi vị đều có cái nhìn thẩm mỹ riêng và muốn sao cho hợp ý mình, kể cả nhà thờ vừa mới xây xong. Họ đâu biết nỗi khổ của mọi người, phải kiếm từng đồng để cho gia đình được mưu sinh, chạy com gạo từng bữa cho thành viên trong gia đình. Có vị ra thông báo gần như bắt buộc mỗi gia đình phải đóng góp số tiền nhất định (tất nhiên rất cao), có vị xin do lòng hảo tâm. Giáo dân Việt Nam chúng ta rất ‘rộng rãi’ hưởng ứng nhất là đối với công việc nhà Chúa. Không có cũng phải cố gắng tìm cách đóng góp. Dường như, làm linh mục ngày nay là phải xây nhà thờ, phải làm cái này cái kia để đòi, để được tiếng là vị này giỏi về xây dựng, vị kia hay về việc xin tiền. Phải chăng các vị là “các kinh sư và các người Pha-ri-sêu ngồi trên tòa Mô-sê mà giảng dạy... họ bỏ những gánh nặng mà chất lên vai người ta... họ làm mọi việc cốt để cho thiên hạ thấy”? (Mt, 23, 2-5). Ngày xưa, thấy các giáo xứ xây những kios hay nhà nhỏ bên ngoài khuôn viên nhà thờ, giúp cho những gia đình chưa có nơi trú ẩn thuê và nhận một ít tiền

còm cho nhà xứ chứ chưa thấy linh mục chính xứ nào lấy hội trường (từng được dùng làm nơi hội họp) trong nhà xứ, xây phòng trọ cho thuê trong khuôn viên nhà xứ! Ở phòng trọ, thật nhiều điều phức tạp, hướng chi là phòng trọ bên cạnh phòng cha xứ! Vừa rồi tình cờ gặp một cô trưởng ca đoàn thanh thiếu niên của một xứ nọ quan niệm ca đoàn không gây quỹ vì cho rằng ‘có quỹ ắt có ma’ và chữ ‘tiền’ luôn đi với chữ ‘tệ’ hay chữ ‘bạc’. Giữ tiền sẽ sinh ra nhiều ‘tệ nạn’, ‘tệ bạc’ và, ‘bạc nhược’, ‘bạc tình, bạc nghĩa’...

Với truyền thống kính nể các cha nên trong khi ở nước ngoài rất ít người đi tu đúng với câu “lúa chín đầy đồng mà thợ gặt thì ít” (Lc, 10, 2) thì ở VN lại có rất nhiều ơn thiên triệu Dòng cũng như Triều. Có địa phận các cha mới ra trường phải đi làm cha phó, cha phụ tá nhiều năm vì các cha sở chưa đến tuổi về hưu và các giáo họ hầu hết đã lên giáo xứ đã có người đảm nhận. Làm cha cả nhà cả họ được vinh danh. Song thân linh mục được lên chức ông cố và có một ít linh mục xây nhà to cửa rộng cho gia đình... làm cha sướng quá mà, nhiều ơn gọi là phải! Chưa nói đến việc đi tu còn có thể giúp cho họ tiến thân trong việc được vào đại học hay đi du học, vinh thân phì gia. “Con chồn có hang, chim trời có tổ, nhưng Con Người không có

chỗ gối đầu” (Lc 9, 58; Mt 8, 20). Ngày nay ‘Đức Kytô khác’ có đầy đủ mọi sự, hơn hẳn phần đông giáo dân. Nghĩ rằng “làm thợ thì đáng được trả công” (Lc, 10, 7), có vị tuyên bố có đi phải có lại, đó là luật công bằng, tôi đã giúp cho anh giáo lý tân tông, hôn nhân, tôi xứng đáng được hưởng công bình bằng ngân lượng!

Tiền bạc ở đâu, lòng trí con người cũng luôn ở đó. vậy thì còn giờ đâu để lo dẫn thân phục vụ và truyền giáo chứ? Không thể làm tôi hai chủ được, không thể vừa làm tôi Thiên Chúa, vừa làm tôi tiền của được (Lc 16:13). Thiết nghĩ việc kinh doanh cho giáo xứ nên để cho ban hành giáo, hay giáo dân đảm nhiệm thì tốt hơn!

Hãy cầu nguyện

Trước một thực trạng như thế, tiên vàn chúng ta hãy noi gương Thánh Nữ Têrêxa Hải Đồng Giêsu luôn cầu nguyện cho các linh mục chúng ta. Tuy số vị linh mục trong những trường hợp được nêu ở trên không chiếm đa số, nhưng dù sao, thiết nghĩ chúng ta cũng cảm thấy chân dung của vị mục tử nhân lành mà Đức Kytô đề cập trong các Tin Mừng đã bị che lấp phần nào. Chính vì thế lời cầu nguyện âm thầm của chúng ta trong thời buổi này rất cần thiết và cấp bách.

Hãy cầu nguyện để các ngài biết cảnh tỉnh: bớt đi, hạn chế lại những hoạt động có tính cách trần thế, biết chuyên tâm vào cuộc sống nội tâm kết hợp với Thánh Thể qua việc cầu nguyện hằng ngày để rồi lấy đà sống dần thân phục vụ cộng đoàn dân Chúa.

Hãy cầu nguyện để các ngài biết nhận ra mình là ai khi được xúc dầu sai đi làm vị chủ chăn nhân lành, biết “bỏ 99 con chiên mạnh khỏe để đi tìm 1 con chiên lạc” bị xa bầy cần được đưa về đàn (Mt 18:12; Lc 15:4).

Hãy cầu nguyện để các ngài biết khiêm nhường sẵn sàng ‘quỳ gối xuống rửa chân’ như Thầy Chí Thánh của mình, thay vì là một ông cha chú; một nhà lãnh đạo tinh thần phục vụ mọi người thay vì một ‘ông vua’ của giáo xứ, một lãnh tụ của một pháo đài bất khả xâm phạm.

Hãy cầu nguyện để các ngài hiểu thấu từng con chiên một và giúp chúng sống đúng là con một Cha trên trời qua việc rao giảng và loan báo Tin Mừng Cứu độ; biết xót thương, thông cảm, tháo gỡ hơn là trói buộc và cứng nhắc trong việc phục vụ.

Hãy cầu nguyện để các ngài luôn biết đón tiếp những người “hèn mọn, bé nhỏ” (LC 10:21; Mt 11:25) hơn là giao du, thăm viếng, ăn uống với nhà quyền quý cao sang, giàu có.

Hãy cầu nguyện để các ngài biết lắng nghe để tu thân, thánh hóa mình để có thể thánh hóa người khác, xây dựng đoàn chiên Chúa mỗi ngày một thăng tiến hơn, loan báo Tin Mừng và mở rộng Nước Chúa tại trần gian.

Hãy cầu nguyện để qua tác động của Chúa Thánh Thần, các ngài nhận ra được Thánh Ý, thực thi sứ mạng đã lãnh nhận khi được xúc dầu và sai đi.

Để kết, với tinh thần ‘HIỆP HÀNH’ mà Hội Đồng Giám Mục Việt Nam đã đưa ra nhằm chuẩn bị cho Thượng Hội Đồng các Giám Mục toàn cầu sẽ diễn ra vào năm tới tại Roma, xin viết lên những tâm tình này để cùng hiệp thông và cầu nguyện. Xin Chúa Thánh Thần soi sáng, hướng dẫn để các ngài nhận biết Thánh Ý nhiệm mầu của Thiên Chúa, xây dựng một Giáo Hội trên trần gian này mỗi ngày một tốt đẹp, hoàn thiện hơn đúng như Chúa muốn. Và một lần nữa, xin hãy tha thứ bỏ qua những gì không phải nếu có trong bài viết này.

Lễ truyền chức linh mục tại Nha Trang.